სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია

კრებულტარეგი პაექა კავკასიის, შეარდინ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

პარასკევი, 28 იგნისი 1918 წ

ერთობა

ფასი 40 კაპ.

გაზეთი ღირს: 1 თვით 9 მანეთი ცალკე ნომერი ყველგან 40 კაპ. განცხადების ფასი, როგორც პირველ გვერდზე, ისე მეოთხეზე, პეტიტის სტრიქონი—1 მან. სამგლოვიარო განცხადება 15 მან. საჩქარო განცხადება უნდა მოტანილ იქნას არა უგვიანეს დილის 12 ს. ხელმოუწერელი წერილები არ იბეჭდება. დაუბეჭდავ საგაზეთო მასალას რედაქცია არ ინახავს, ავტორებს უკან ვერ დაუბრუნებს და ამის შესახებ არც მიწერ-მოწერა კისრულობს.

ხელის მომწერლებმა ფული შემდეგი ადრესით უნდა გამოგზავნონ: Тифлисъ, почтов. ящ. 199. Редакція „Эртоба". სხვა ადრესით გამოგზავნილ ფულს რედაქცია ვერ მიიღებს.

რედაქციაში პირადათ მოლაპარაკება შეიძლება 10—12 საათამდე. რედაქციისა და კანტორის ადრესი: თფილისი, გოლოვინის პროსპექტი № 12. Тифлисъ, Головинскій проспектъ № 12).

ტელეფონი 16—62.

№ 132 ორგანო ამიერ-კავკასიის სოციალ-დემოკრატიულ მუშათა ორგანიზაციებისა № 132

შაბათს 29 ივნისს დილის 11 საათზე, სასელ მწიფო თეატრში დანიშნულია სამოქალაქო პანაშვიდი ახლად გარდაცვალებულის რუსეთის სოც.-დემოკრატიულ მუშათა პარტიის დამაარსებელის და ბელადის

გიორგი ვალენტინეს ძე პლეხანოვის

პატივსაცემლათ, რასაც აუწყებს ამხანაგებს საოლქო კომიტეტი, თფილისის კომიტეტი და ეროვნულ საბჭოს სოც.-დემოკრატიული ფრაქცია.

შესვლა მხოლოდ პარტიის წევრთათვის, პარტიის საწევრო ბარათებით.

ქ. თფილისის მეორე რაიონის საუბნო კომიტეტი ღრმა მწუხარებით აუწყებს ნათესავს და ამხანაგებს, რომ ქ. დუშეთში, ბრბოს მიერ, ვერაგულად მოკლულ იქნა დაუვიწყარი ამხანაგი

პეტრე ავლოხაშვილი

(2 – 2)

გულდამწვარი მამა სტეფანე, ძმები: ერისტო და ივანე, დები: ნინა სტეფანეს ასული მოსაშვილის და ოლია სტეფანეს ასული ვაშაკიძე, სიძე თედორე ვასილის ძე მოსაშვილი, ბიძაშვილები: კოსტანტინე და მიხაკო ალექსანდრეს ძენი ვაშაკიძენი გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესაკთ და ნაცნობთ, რომ პარასკევს 28 ივნისობისთვის (ძვ. სტ. 15) დილის 11 საათზე სოფ. დიდი ჯიხაიშის ქაშვეთის ეკლესიაში გადახდილ იქნება პანაშვიდი უდროოდ გარდაცვალებულს, დაუვიწყარი თფილისის ტრამვაის მოსამსახურის

ვალერიანე სტეფანეს ძე ვაშაკიძის

სულის მოსახსენებლად. (2—2)

ღრმათ დამწუხრებული მამა ხარიტონ, დები მარიამ, ეფროსინე, ლიზა და თამარა, ძმა ვანო, ბიძა ზურაბი, ბიცოლები მაია და ფატა, სიძეები ალექსანდრე გრიგოლის ძე ზაქაიძე და ივანე გიტოს ძე კიზირია, ბიძაშვილი მარკოზ არჩილის ძე ჩლაიძე მეუღლეთ ამით აუწყებენ ნათესავთ, ნაცნობთ მეგობრებთ და თანამოსამსახურეებს, რომ შაბათს, 29 ივნისს, დილის 12 საათ. ქ. თფილისში კუკიის წმინდა ნინოს ტაძარში გადახდილი იქნება ორმოცი დღის წირვა და პანაშვიდი ტრაგიკულათ გარდაცვალებულის

გელანია (მელიკო) სარიტოვის ასული სხირტლაძის

სულის მოსახსენებლათ. (1—1)

გულ დაოუთქული მეუღლე ამინეთი ყარჩაველი ასული ლომთაძისა, ნათლიმამა მელიტონ ილიას ძე ბაქრაძე მეუღლე მისი ელისაბედ ბაქრაძისა, შვილები: თამარი, ვერა და შალვა გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და მეგობართ, რომ ოთხშაბათს ამა ივნისის 26 ხანმოკლე ავათმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა მათთვის ძვირფასი და დაუვიწყარი

გრიგოლ სოლომონის ძე ლომთათიძე.

გამოსვენება მოხდება პარასკევს 28 ივნისს (ახალი სტილით) თავის ბინიდან ალექსანდრეს ჭუჭა, სახლი გამბაროვისა № 38, დილით 10 საათზე წმინდა ნინოს ეკლესიაში, წირვის შემდეგ იქვე გლეხანში იქნება დასაფლავებული. (1—1)

თფილისის გუბერნიის კომისარიატი და მფრინავი რაზმის შტაბი, აუწყებს საზოგადოებას და დაწესებულებებს, რომ დღეს 28 ივნის საღ. 7 საათზე ქვაშვეთის წმინდა გიორგის ეკლესიაში გადახდილ იქნება პანაშვიდი დუშეთის მაზრაში ვერაგულად დახოცილ ამხ ნავების მოსახსენებლათ. (1—1)

განცხადება

საქართველოს რესპუბლიკის ჯარის გაოკეების საინტენდანტო ნაწილი სასურსათო საქმის სამინისტროსთან შეთანხმებით, ამით აცხადებს, რომ ჯარისთვის საჭიროა ხორბალი, ქერი (შვრია), სიმინდი და თივა. ზემო ჩამოთვლილი სურსათი მიიღება საინტენდანტო სასურსათო საწყობებში და რკინის გზის სადგურებზედ სახაზინო ტომრებით. მსურველთ უნდა შემოიტანონ საინტენდანტო ნაწილში განცხადება, სადაც დასახელებული უნდა იყოს რაოდენობა და ფასი სურსათისა, აგრეთვე ადგილი, სადაც ჩაიბარებენ სურსათსა.

მისამართი: ნიკოლოზის ქუჩა № 51. (3—1)

საბროგო და საქალაქო საქმეთა შესასწავლი კურსები

(დაარსებული ქალაქთა კავშირის მიერ).

გაიხსნება 30 ივნისს დილის 11 საათზე ქალქთა მესამე გიმნაზიაში. კურსებზე ჩაწერა სწარმოებს ქალაქთა კავშირის შრომის განყოფილებაში (სომხის ბაზარი № 6). კურსები უფასოა ყველა იმ პირთათვის, რომლებსაც გამოგზავნის: ქალაქის საბჭოები, კოოპერატივები, გუბერნიის და მაზრის აღმასრულებელი კომიტეტები, პროფესიონალური კავშირები, სასურსათო ორგანიზაციები და ნაციონალური საბჭოები. კერძო პირები კი გადაიხდიან 20 მან. (2—1)

კვირას, 30 ივნისს, დანიშნულია ახალი საკრებულოს წევრთა და კანდიდატთა

ფლიური საზოგადო კრება

განსახილველი საგნები: 1) 1917 წლის ანგარიშის განხილვა. 2) მამასახლისთა საბჭოს მოხსენება თავის მოქმედების შესახებ. 3) მამასახლისთა საბჭოს, სარევიზიო კომისიის წევრთა და კანდიდატების არჩევნები და სხვა. (2—1)

ჩვენი ვანდეა

ჩვენი ქვეყნის ზოგიერთი კუთხე აჯანყების ალშია გახვეული. ბევრი თავდადებული რევოლიუციონერი გამოასალმეს წუთისოფელს ლეჩხუმში და ოსეთში, დუშეთის და თიანეთის ზოგ ადგილებში. ამის გამო უსაზღვრო სიბრაზეს ეძლევიან რევოლიუციის მტრები, ხოლო ხალხის მოკეთენი სასოწარკვეთილებაში ვარდებიან. ჩვენც და გლეხობას შორის ხიდია ჩატეხილი, გლეხობას ჩვენ ვერ მივეცით მიწა და ეს გარემოებაა, რომ სოფელი ჩვენს მთავრობას აღარ ემორჩილებაო.

ხალხის დასამშვიდებლათ რომ რეფორმებია საჭირო, ეს სადავო არ უნდა იყოს არავისთვის. მაგრამ დღევანდელ აჯანყებას დაკავშირება რეფორმების საქმესთან შეუძლებელია.

საქართველოს არც ერთი კუთხე არ არის ისე გაჭირებული, როგორც გურია, მაგრამ აქ არც ერთხელ არ დარღვეულა რევოლიუციონური წეს-რიგი.

დამაფიქრებელია აგრეთვე შემდეგი მოვლენა: როცა 1905 წლის რევოლიუცია დამარცხდა და ქვეყანას ალიბანოვების დამსჯელი რაზმები მოედო, გლეხობამ მორჩილებით მოიხარა ქედი და იარღისთვის არავის მიუმართავს. მას შემდეგ, რაც 1917 წლის რევოლიუცია მოხდა, ერთი ფუთი პურიც ვერ გამოიტანეს ჩვენმა სასურსათო ორგანიზაციებმა ახალქალაქის მაზრიდან, დღეს კი იქაურ პურს ოსმალეთის ფაშები ინაწილებენ ურთიერთ შორის და არავის ფიქრათაც არ მოსვლია აჯანყების მოხდენა. ჩვენ ვშიშობთ, რომ თუ ოდესმე რაკაცას ეწერია ჩვენში გაბატონება, ყველაზე ადრე ის სწორეთ იქ გაბატონდება, სადაც დღეს აჯანყებაა.

ასეთი მდგომარეობიდან ჩვენ დასკვნაც შესაფერი უნდა გამოვიყვანოთ: არ ვარგა სოფელში ისეთი მოქმედება, როგორსაც ბიუროკრატია ადგა, მაგრამ არც მარტო დაყვავება და აგიტაცია-პროპაგანდაა საკმაო. რომ მარტო ზნეობრივი გავლენა იყოს საკმაო, მაშინ ხომ საჭირო აღარ იქნებოდა სახელმწიფო და მისი ძალდატანებით აპარატი: საზოგადოებაში მუდამ მოიპოვება ურჩი ელემენტები, რომელნიც მხოლოდ ძალას უწევენ ანგარიშს. აი ასეთი ძალები მოღვაწეობენ დღეს ლეჩხუმში და ოსეთში, თიანეთში და დუშეთში. ასეთი ელემენტები მრავალია გურიაში და იმერეთში, ქართლშიც და კახეთში, მაგრამ აქ ისინი ვერას აწყობენ შეგნებულ ხალხთან, რომელიც რევოლიუციონურ ორგანიზაციებით არის დარაზმული. აჯანყებულ კუთხეებში კი ხალხი შეუგნებელია და თუმცა მისი ობიექტიური ინტერესები რევოლიუციონურ მთავრობის ურჩობას არ მოითხოვს, მაგრამ ის მაინც იჩენს ასეთს ურჩობას, უფრო ხშირათ, რასაკვირველია, პასიურს, აი ასეთს ადგილებში საჭიროა მთავრობის აპარატის გაძლიერება. ერთის ხრით რევოლიუციონურმა ორგანიზაციებმა უნდა გააცხოველონ პროპაგანდა-აგიტაცია ამ კუთხეებში, მაგრამ იმავე დროს მთავრობამ უნდა გააძლიეროს აქ მილიცია და ადმინისტრაცია. წინააღმდეგ შემთხვევაში შეუძლებელია ასეთ ადგილებში რაიმე რეფორმის გატარება. დღეს ჩვენ უკვე გვაქვს დასაბუთებული ცნობები იმის შესახებ, რომ მაწის ახალი კანონი არ ტარდება ცხოვრებაში სწორეთ იმ კუთხეებში, სადაც აჯანყებაა. მაშასადამე ცხადია ისიც, თუ ვისთვისაა სასარგებლო ეს აჯანყებები: მემამულეები და სპეკულიანტები—აი ვინ ითმობენ ხელს ამ მოძრაობაში. რუსი ჩინოვნიკები და თათრის ბეგები—აი ვის ახარებს ეს მოძრაობა.

ასეთ პირობებში შეუძლებელია ყოყმანი და ლმობიერება. როცა საფრანგეთის მეფეს ლუი მეთექვსმეტეს ასამართლებდენ, რევოლიუციის ბელადებმა სთქვეს: სჯობია ერთი დაიღუპოს, რომ ხალხი გადარჩესო. და მეფეს თავი მოჰკვეთეს.

როცა დღეს საქართველოს ზოგიერთი კუთხე მოღალატეების გავლენით ასე ურცხვათ ივიწყებს მოვალეობას სამშობლოსა და ხალხის წინაშე, საჭიროა ეს კუთხე იარაღით იქნეს დამორჩილებული, რომ ამ გზით საფრთხეს გადარჩეს მთელი საქართველო, მთელი ხალხი და მისი წმიდათა-წმიდა. და ეს უნდა ქნას სწორეთ რევოლიუციონურმა მთავრობამ. არც ნაციონალდემოკრატები და არც ბალშევიკები, მიუხედავათ მათი ფრაზეოლოგიისა დაინტერესებული არ არიან ასეთ ბარბაროსულ აჯანყების ჩაქრობაში.

სასწორზე ძევს სახალხო საქმე, საფრთხე ხალხს მოელის და ამიტომ ყველა შეგნებული მოქალაქე, განსაკუთრებით კი მუშა და გლეხი უნდა შეებრძოლოს ამ საფრთხეს.

შეგნებულ საქართველოს ვანდეა აუცილებელია. საჭიროა მისი ალაგმვა და ქვეყნის გადარჩენა.

პრესა

„კავკაზსკოე სლოვო" ინტერნაციონალიზმს ექომაგება. მთავარი ძალა და ძლირება მდგომარეობს ინტერნაციონალურ მოძრაობის მიმდევრობაში, მის იდეოლოგობაში, ამით იყო ძლიერი ქართველი სოც. დემოკრატიაც—სწერს გაზეთი და ჩვენ მართლაც გაგვკვირდა სალი აზრების ამოკითხვა ნაციონალის ტენის გაზეთში. „კავკაზსკოე სლოვო" ინტერნაციონალიზმის დამცველის როლში! აბა როგორ არ გაგვიკვირდებოდა... რაშია საქმე? ძალაუნებურათ გეებადება ეს კითხვა; მაგრამ აი დაუგდეთ ყური:

„როდესაც ამიერ-კავკასიის ცოცხალი სხეული გასჩეხეს; მენშევიკებმა სწრაფათ მიჰყვეს ხელი ნაციონალიზაციას ყველა იმისა, რაც დარჩა საქართველოს საზღვრებში და თითქმის სრულიად ანგარიშს არ უწევენ მეზობელ ერების ინტერესებს, შედეგათ მოჰყვა ამას—ნაციონალიზმის გამწვავება და იმავე დროს შესუსტება საქართველოს სოც.-დემ. და გაძლიერება ელემენტების, რომელნიც აშკარათ ლაპარაკობენ ნაციონალისტურ პოლიტიკაზე".

რასაკვირველია გაზეთი ამიერ-კავკასიის გაყოფაში და რუსეთიდან ჩამოშორებაშიაც უმთავრესად ჩვენ გვდებს ბრალს, დიდი როლი ითამაშეს ამ საკითხშიო.

ცრიგათ ცხადია ნაციონალიზაცია დაწესებულებების—აი რა ყოფილა დალატი ინტერნაციონალიზმის. მაგრამ ამას ავტორს რომ სახეში ჰქონოდა არა მოსული ჩინოვნიკების ინტერესი, არამედ მუშათა კლასის და საზოგადოთ დემოკრატიის, იგი ნაციონალიზაციას ასე არ დაგმობდა. მას მაშინ გაახსენდებოდა, რომ ნაციონალიზაცია დაწესებულებების ყველა დემოკრატიულ პროგრამებში არის მიღებული, როგორც მისი ერთი აუცილებელი ორგანიული ელემენტი. ცხადია მისი განხორციელება კი არ არის ღალატი ინტერნაციონალიზმის, არამედ დაბრუნება ერისთვის იმ ინტერნაციონალისგან აღიარებულ დემოკრატულ უფლების, რომელიც ყველასთვის ცდაია... გარდა ჩინოვნიკებისა და მათ დამცველების, რასაკვირველია. ჩინოვნიკების ინტერნაციონალობა კი ს.-დემ. პრასოდეს არ ჰქონია მიზნათ დასახული.

მიუხედავათ ამისა ამ საქმეში აჩქარება სოც.-დემ. არ ჩაუდენია. პირიქით, მან მიიღო მტკიცე გადაწყვეტილება თანდათანობით და უმტკივნეულოთ გაატაროს ეს რეფორმა. და თუ ხანდისხან ვერ ახერხებს ამას—ესეც თვით იმ ჩინოვნიკების გაბუტვის ბრალია... მათ თავის მოვალეობაზე ხელი აიღეს და საქართველოს რესპუბლიკის ცნობაც არ სურთ. პირიქით მის ხელის შემშლელათ გამოდიან და აი აქეთკენ რომ მიექცა ყურადღება „კავკაზსკოე სლოვოს"—მაშინ ჩვენი პარტიის მაგიერ სხვა მხრივ მიმართავდა თავის საყვედურებს. და თუ ეს არ ჩადინა, მხოლოდ იმიტომ, რომ თავისიანების ხელის დაფარება არჩია სიმართლის თქმას. ქართველ დემოკრატას კი ეს სახელს ვერ გაუტეხს.

გრძოლა გაზრისთვის

ამ ომის დროს, განსაკუთრებით უკანასკნელ დროს, ბევრს სწერდენ გერმანიის გეგმაზე. თითქმის საერთოთ იქნა მიღებული, რომ გერმანიას სურს რუსეთი დაყოს რამოდენიმე დამოუკიდებელ სახელმწიფოთ და ის სამუდამოთ დააჩუსტოს. მეორე მხრივ, გერმანიის ინტერესი მოითხოვს მცირე აზიის ხელში ჩაგდებას, სპარსეთზე თავის გავლენის განმტკიცებას და ინდოეთისკენ გალაშქრებას. მართალია, გერმანიაში საზოგადოების ერთი ნაწილი ასეთ აზრს იზიარებს, მაგრამ არ შეგვიძლიან უყურადღებოთ დავტოვოთ ზოგიერთი წრეების გეგმაც, რომელიც სულ სხვა მიმართულებას ადგია.

ძვირათ მოიპოვება დღევანდელ მსოფლიო მარეობაში ისეთი მაგალითი, როგორც გერმანიას და რუსეთის ერთიერთ შორის განწყობილებაა, თუ, რასაკვირველია, არ შევჩერდებით გადამავალ ხანაზედ და სახეში მივიღებთ ხანგრძლივ დამოკიდებულობას. ჩვენ კარგათ გვახსოვს მოკავშირეების კონფერენცია პარიზში, სადაც უნდა შეემუშავებინათ საერთო გეგმა გერმანიასთან ეკონომიური ბრძოლის.

რუსეთის ბურჟუაზიულ წრეებში ამ კონფერენციას გულგრილათ შეხვდენ. პრ. ტუგან-ბარანოვსკის აზრით, რუსეთის შეკავშირება ინგლისთან ეკონომიურად და ბოიკოტი მიმართული გერმანიისადმი, იქნებოდა საზარალო რუსეთის ეკონომიური განვითარებისთვის და მეტად სასარგებლო ინგლისის იმპერიალისტებისთვის. საქონელი, ინგლისიდან შემოტანილი, ორჯერ უფრო ძვირათ დაუჯდებოდა რუსეთის მოხმარებლებს, ვიდრე გერმანიიდან, რომელიც ახლოა რუსეთთან და ტეხნიკურ განვითარების წყალობით უფრო იაფ ფასად ამზადებს საქონელს. გერმანია-რუსეთის ეკონომიური კავშირის ბუნებრივობას და აუცილებლობას ამტკიცებდა საზღვარ-გარეთ პრესაში ომის წინ ლ. ტროცკიც.

დღეს მატერიალისტიც და იდეალისტიც შეპყრობილია იმის მტკიცებით, რომ იმპერიალისტური სახელმწიფოები გაფიცებით ეძებენ ახალ ბაზრებს. ჩვენ ვერ წარმოგვიდგენია უკეთესი ბაზარი გერმანიის ბურჟუაზიისთვის, ვიდრე სჯობდეს რუსეთს. ამისთვის ჩვენ არ გვიკვირს, რომ გერმანიაში არსებობს მომხრეობა რუსეთის კუთხეების გაერთიანების და მასთან მჭიდრო ეკონომიურ-პოლიტიკური კავშირის შეკვრის სასარგებლოთ. მართალია, რუსეთის გაერთიანება შეიძლება მოხდეს რეაქციონურ ძალებით, მაგრამ ამას საერთო პერსპექტივისთვის მნიშვნელობა არ აქვს. პოლიტიკის ხელმძღვანელებმა უნდა გაითვალისწინონ ეს შესაძლებლობაც და სათანადო დასკვნა გამოიყვანონ.

გაზეთებში ხშირათ იბეჭდება ცნობები, რომ ცენტრალურ სახელმწიფოებს სურს ინდოეთი აუჯანყოს ინგლისელებს. მართალია, არის ასეთი მიმართულებაც. მაგრამ იმავე დროს არსებობს მეორე აზრიც, რომელმაც შეიძლება გადამჭრელი როლი ითამაშოს. ინდოეთის აჯანყებას მოყვება მთელი აფრიკის აჯანყება. ფაქტიურად ეს იქნება კოლონიების აჯანყება კაპიტალისტურ ევროპის წინააღმდეგ და ეს საფრთხეს მოუმზადებს არა მარტო ინგლის-საფრანგეთს, არამედ თვით გერმანიასაც. ჩვენ კარგათ გვახსოვს იქაური ვილგელმის სიტყვები „ყვითელი საფრთხის" შესახებ, წარმოთქმული ჩინეთის აჯანყების გამო, რომელიც ჩააქრო ევროპიელების შეერთებულმა რაზმმა გერმანელ გენერლის ხელმძღვანელობით. დღესაც შეიძლება კაპიტალისტური ევროპა შეერთდეს აჯანყებულ კოლონიებს წინააღმდეგ. ასეთ შესაძლებლობასაც ანგარიში უნდა გაუწიოს პოლიტიკურმა მოღვაწემ.

საერთოდ, მეტად სახიფათოა გაზეპირებულ აზრების განმეორება და იმაზე პოლიტიკურ ტაქტიკის დამყარება. ყოველწარი შესაძლებლობას ანგარიში უნდა გავუწიოთ. ბ. თ ე ლ ი ა ნ ი.

ნ. ჯორდანიას სიტყვა

წარმოთქმული წითელი გვარდიის შესახებ.

(21 ივნისი)

მოქალაქენო, საქართველოს ეროვნულ საბჭოს წევრნო! საგანგებო კომისიის დავალებით მოგახსენებთ შემდეგს: სამხედრო კომისიამ სახალხო გვარდიის დაარსების კანონ პროექტი მიიღო საბჭოს პრეზიდიუმისაგან, ხოლო საბჭოს პრეზიდიუმმა გადაეცა იგი ს.-დ. ფრაქციის მიერ. სამხედრო კომისიამ ეს კანონ პროექტი მიიღო მთლად ცოტაოდენი ცვლილებით.

თქვენ კარგათ მოგეხსენებათ, რომ აქ ჩამოვარდა ეგრედწოდებული ბალშევიკური საფრთხე. თფილისის აღმასრულებელმა კომიტეტმა თავს იდვა შეედგინა ისეთი ძალა, რომელიც ხელს შეუშლიდა ბალშევიკურ ანარქისტულ გამოსვლებს აქ. ბალშევიკურმა გამოსვლებმა თავი იჩინა სოფლებში და დაბა-ქალაქებშიაც მაგ. თელავში, გორში, ქუთაისში, ბათუმში და სხვაგან. ყველა ამ ადგილებში წითელი გვარდია ებრძოდა აჯანყებულ ბრბოებს და მშვიდობიანობას ამყარებდა. წითელ გვარდიამ ფრონტზედაც ისახელა თავი; ერთი სიტყვით, როგორც შეგნით, ისე გარეთ დიდი სამსახური გაგვიწია და, თუ დღეს ჩვენში რევოლიუციის მოხაპვარით ვსარგებლობთ და თავისუფლება შეგვიძლია ვუწოდოთ ჩვენს ქვეყანას, ეს სავსებით უნდა მიეწეროს წითელი გვარდიის მოქმედებას; რევოლიუციის დაცვა რომ თავს არ ედვა თფილისის მუშათა ორგანიზაციებს, დიდი ანარქია იქნებოდა გამეფებული, როგორც სამხედრო ძალა ოქტის სახით, ისე ნაციონალურ ნიადაგზე. შემდეგ, როცა ოსმალეთის ხელშეკრულების თანახმად ჩვენ გვქონდა ვალდებულება ჯარი გაგვეწია ბათუმის დასახლებულ ადგილებში: ერევნის, განჯის გუბერნიებში. და აი ეს გვარდია მედგრად იცავდა რევოლიუციას და მის მიერ მოპოვებულ თავისუფლებას, ებრძოდა ბალშევიკურ საფრთხეს და ყოველგვარ ანარქისტულ გამოსვლებს აქროლდა.

თქვენ ალბათ მოგეხსენებათ, რომ ნავთლუღში დაბანაკებულ ყარსის პოლკს განზრახვა ჰქონდა თფილისი აეღო და ამიერ-კავკასიის კომისარიატს ულტიმატუმი წარუდგინა 24 საათ. განმავლობაში გადამდგარიყო, მაგრამ ამ ულტიმატუმზე ჩვენმა მუშათა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელმა კომიტეტმა უპასუხა, რომ იგი მუშათა ინტერესების დასაცავათ მზათ არის იარაღით ხელში გაუმკლავდეს ყარსის პოლკს, რომელიც ილაშქრებს რევოლიუციონურ მთავრობის წინააღმდეგ. ყარსის პოლკს ასეთი პასუხი გაუკვირდა. ჩვენ გვითხრეს, ვითომც მთავრობა მუშების ინტერესების წინააღმდეგ მოქმედებდეს, კონტრ რევოლიუციას ეწასხურებოდეს და თუ მუშები მთავრობას ნდობას უცხადებენ, ჩვენ არა გვეთქმისრა. ამნაირად, ჩვენმა მორალურმა გავლენამ ყარსის პოლკის მეთაურებზე და უმთავრესად კი პოლკის შემადგენლობაზე იმოქმედა, გასტეხა ყარსის პოლკი ნავთლუღიდან წავიდეს და ამ ნაირად გვარდიამ საფრთხეს გადაგვარჩინა. თქვენ გახსოვთ, რომ თფილისის ეშელონი ეშელონზე აწყვებოდა, მაგრამ გვარდიის დახმარებით საფრთხეს თავიდან ვიშორებდით და ემშვიდობებით რუსეთში ვისტუმრებდით. ამ ნაირად გვარდიამ მოსალოდნელ ბოლშევიკურ საფრთხეს გადაარჩინა თფილისი და შედარებით წესიერება დაამყარა.

ბალშევიკურმა გამოსვლებმა თავი იჩინა სოფლებში და დაბა-ქალაქებშიაც მაგ. თელავში, გორში, ქუთაისში, ბათუმში და სხვაგან. ყველა ამ ადგილებში წითელი გვარდია ებრძოდა აჯანყებულ ბრბოებს და მშვიდობიანობას ამყარებდა. წითელ გვარდიამ ფრონტზედაც ისახელა თავი; ერთი სიტყვით, როგორც შეგნით, ისე გარეთ დიდი სამსახური გაგვიწია და, თუ დღეს ჩვენში რევოლიუციის მოხაპვარით ვსარგებლობთ და თავისუფლება შეგვიძლია ვუწოდოთ ჩვენს ქვეყანას, ეს სავსებით უნდა მიეწეროს წითელი გვარდიის მოქმედებას; რევოლიუციის დაცვა რომ თავს არ ედვა თფილისის მუშათა ორგანიზაციებს, დიდი ანარქია იქნებოდა გამეფებული, როგორც სამხედრო ძალა ოქტის სახით, ისე ნაციონალურ ნიადაგზე. შემდეგ, როცა ოსმალეთის ხელშეკრულების თანახმად ჩვენ გვქონდა ვალდებულება ჯარი გაგვეწია ბათუმის დასახლებულ ადგილებში: ერევნის, განჯის გუბერნიებში. და აი ეს გვარდია მედგრად იცავდა რევოლიუციას და მის მიერ მოპოვებულ თავისუფლებას, ებრძოდა ბალშევიკურ საფრთხეს და ყოველგვარ ანარქისტულ გამოსვლებს აქროლდა.

თქვენ ალბათ მოგეხსენებათ, რომ ნავთლუღში დაბანაკებულ ყარსის პოლკს განზრახვა ჰქონდა თფილისი აეღო და ამიერ-კავკასიის კომისარიატს ულტიმატუმი წარუდგინა 24 საათ. განმავლობაში გადამდგარიყო, მაგრამ ამ ულტიმატუმზე ჩვენმა მუშათა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელმა კომიტეტმა უპასუხა, რომ იგი მუშათა ინტერესების დასაცავათ მზათ არის იარაღით ხელში გაუმკლავდეს ყარსის პოლკს, რომელიც ილაშქრებს რევოლიუციონურ მთავრობის წინააღმდეგ. ყარსის პოლკს ასეთი პასუხი გაუკვირდა. ჩვენ გვითხრეს, ვითომც მთავრობა მუშების ინტერესების წინააღმდეგ მოქმედებდეს, კონტრ რევოლიუციას ეწასხურებოდეს და თუ მუშები მთავრობას ნდობას უცხადებენ, ჩვენ არა გვეთქმისრა. ამნაირად, ჩვენმა მორალურმა გავლენამ ყარსის პოლკის მეთაურებზე და უმთავრესად კი პოლკის შემადგენლობაზე იმოქმედა, გასტეხა ყარსის პოლკი ნავთლუღიდან წავიდეს და ამ ნაირად გვარდიამ საფრთხეს გადაგვარჩინა. თქვენ გახსოვთ, რომ თფილისის ეშელონი ეშელონზე აწყვებოდა, მაგრამ გვარდიის დახმარებით საფრთხეს თავიდან ვიშორებდით და ემშვიდობებით რუსეთში ვისტუმრებდით. ამ ნაირად გვარდიამ მოსალოდნელ ბოლშევიკურ საფრთხეს გადაარჩინა თფილისი და შედარებით წესიერება დაამყარა.

ბალშევიკურმა გამოსვლებმა თავი იჩინა სოფლებში და დაბა-ქალაქებშიაც მაგ. თელავში, გორში, ქუთაისში, ბათუმში და სხვაგან. ყველა ამ ადგილებში წითელი გვარდია ებრძოდა აჯანყებულ ბრბოებს და მშვიდობიანობას ამყარებდა. წითელ გვარდიამ ფრონტზედაც ისახელა თავი; ერთი სიტყვით, როგორც შეგნით, ისე გარეთ დიდი სამსახური გაგვიწია და, თუ დღეს ჩვენში რევოლიუციის მოხაპვარით ვსარგებლობთ და თავისუფლება შეგვიძლია ვუწოდოთ ჩვენს ქვეყანას, ეს სავსებით უნდა მიეწეროს წითელი გვარდიის მოქმედებას; რევოლიუციის დაცვა რომ თავს არ ედვა თფილისის მუშათა ორგანიზაციებს, დიდი ანარქია იქნებოდა გამეფებული, როგორც სამხედრო ძალა ოქტის სახით, ისე ნაციონალურ ნიადაგზე. შემდეგ, როცა ოსმალეთის ხელშეკრულების თანახმად ჩვენ გვქონდა ვალდებულება ჯარი გაგვეწია ბათუმის დასახლებულ ადგილებში: ერევნის, განჯის გუბერნიებში. და აი ეს გვარდია მედგრად იცავდა რევოლიუციას და მის მიერ მოპოვებულ თავისუფლებას, ებრძოდა ბალშევიკურ საფრთხეს და ყოველგვარ ანარქისტულ გამოსვლებს აქროლდა.

თქვენ ალბათ მოგეხსენებათ, რომ ნავთლუღში დაბანაკებულ ყარსის პოლკს განზრახვა ჰქონდა თფილისი აეღო და ამიერ-კავკასიის კომისარიატს ულტიმატუმი წარუდგინა 24 საათ. განმავლობაში გადამდგარიყო, მაგრამ ამ ულტიმატუმზე ჩვენმა მუშათა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელმა კომიტეტმა უპასუხა, რომ იგი მუშათა ინტერესების დასაცავათ მზათ არის იარაღით ხელში გაუმკლავდეს ყარსის პოლკს, რომელიც ილაშქრებს რევოლიუციონურ მთავრობის წინააღმდეგ. ყარსის პოლკს ასეთი პასუხი გაუკვირდა. ჩვენ გვითხრეს, ვითომც მთავრობა მუშების ინტერესების წინააღმდეგ მოქმედებდეს, კონტრ რევოლიუციას ეწასხურებოდეს და თუ მუშები მთავრობას ნდობას უცხადებენ, ჩვენ არა გვეთქმისრა. ამნაირად, ჩვენმა მორალურმა გავლენამ ყარსის პოლკის მეთაურებზე და უმთავრესად კი პოლკის შემადგენლობაზე იმოქმედა, გასტეხა ყარსის პოლკი ნავთლუღიდან წავიდეს და ამ ნაირად გვარდიამ საფრთხეს გადაგვარჩინა. თქვენ გახსოვთ, რომ თფილისის ეშელონი ეშელონზე აწყვებოდა, მაგრამ გვარდიის დახმარებით საფრთხეს თავიდან ვიშორებდით და ემშვიდობებით რუსეთში ვისტუმრებდით. ამ ნაირად გვარდიამ მოსალოდნელ ბოლშევიკურ საფრთხეს გადაარჩინა თფილისი და შედარებით წესიერება დაამყარა.

ბათუმის ტრანსპორტის ორგანიზაციის ახალი სქემა

ბათუმის ტრანსპორტის ორგანიზაციის ახალი სქემა ქალაქ